

ANNE

(Oyun çocukların içinde, iki palyaçonun gösterileriyle başlar. Gösterinin ardından palyaçolar masala giriş yaparlar. Bu esnada arka fonda üzerinde kraliyet arması olan büyük bir fon bezi, bu fon bezinin iki kenarında iki flama, fonun önünde kraliyet tahtı ve sahne önünde iki yanda bayraklar vardır.)

BİRİNCİ PALYAÇO: Niye gelmiştik biz buraya ?

İKİNCİ PALYAÇO: Evet niye gelmiştik ?

(Sahne arkasından diğer oyuncuların Masal, masal!!! diye hatırlatan sesi duyulur.)

BİRİNCİ PALYAÇO: Evet, çocuklara bir masal anlatacaktık.

İKİNCİ PALYAÇO: Evet, bir masal anlatacaktık çocuklara.

BİRİNCİ PALYAÇO: Evvel zaman içinde...

İKİNCİ PALYAÇO: ...kalbur saman içinde...

BİRİNCİ PALYAÇO: ...develer tellal iken...

İKİNCİ PALYAÇO: ...pireler berber iken...

BİRİNCİ PALYAÇO: ...ben annemin beşiğini tıngır mıngır sallar iken

İKİNCİ PALYAÇO: ...az gittik, uz gittik...

BİRİNCİ PALYAÇO: ...dere tepe düz gittik...

İKİNCİ PALYAÇO: ...birde baktık ki bir arpa boyu yol gitmişiz...

BİRİNCİ PALYAÇO: Gide gide bir ülkeye varmışız ve bu ülkede bir Kral!!!!

İKİNCİ PALYAÇO: ...Ve bir de Kraliçe varmış.

(Palyaçoların takdimiyle birlikte, Kral ve Kraliçe sahneye çıkar. Ardından palyaçolardan biri, çocuklara, kral ve kraliçe ile ilgili birkaç bilgi vermektedir.)

BİRİNCİ PALYAÇO: Kral ve kraliçe gezmeyi, eğlenmeyi çok severlermiş. Sabahtan akşama kadar sarayda canları çok sıkılır ve bunun içinde balolarda, şenliklerde günlerini gün eder, dans edip eğlenirlermiş. Hiçbir şeyi ama hiç bir şeyi dert etmezlermiş. Haa, bu arada, bir de bebekleri varmış Kral ve Kraliçenin...

(Palyaçolar sahneden çıkar ve müzikle birlikte Kral ve Kraliçenin dansı başlar. Dansın ardından Kral ve Kraliçe tahtlarına otururlar.)

KRAL: Soytarılar gelsin...

(Daha önce palyaço olarak görülen oyuncular, bu kez soytari kılığında sahneye çıkarlar.)

BİRİNCİ SOYTARI: Sevgili Kralım ve Kraliçem, bugün sizin için çok tehlikeli ve heyecanlı bir gösteri hazırladık.

(Soytarılar çeşitli akrobasi hareketleri yaparlar. Kral ve kraliçe çok heyecanlı ve şaşkın bir halde gösterileri izler ve çok eğlenirler. Gösterilerinin ardından soytarılar Kral ve Kraliçeye selam verir.)

KRAL: Alın bakalım size iki kese altın.

(Kral altınları iki elinde iki soytariya uzatır. Soytarılar keseleri almak için yaklaşır. Kraliçe keselerden birini Kralın elinden çekip alır.)

KRALİÇE: İki kese çok, biri benim olsun.

KRAL: Diğeri de benim olsun o halde.

(Soytarılar sahneden çıkar. Kral ve Kraliçe çok memnundur.)

KRAL: Çok harika bir gösteriydi. Şimdide Sihirbaz. Sihirbaz!!!

(Daha önce soytarılardan birini oynayan oyuncu bu kez de Sihirbaz kılığında sahneye gelir ve numaralarını yapar. Kraliçe ve Kral hayranlıkla alkışlamaktadır. Sihirbaz selam verir ve sahneden çıkar.)

KRAL: Müzik!!!

(Kral ve kraliçe yeniden dans etmeye başlar. Onlar dans etmekteyken, daha önce soytarılardan birini oynayan oyuncu Anlatıcı kılığında sahneye gelir.)

ANLATICI: İşte böyle Kral ve Kraliçe durmadan dans edip eğlenirmiş. Ama bir kusurcuvarmış. O da her gittikleri yerde en sevdiği şeyleri olan bebeklerini unuturlarmış.

(Bu sırada tahtın kenarında ağlayan kundaktaki bebeğin sesi duyulur. Kral ve Kraliçe bir an için dansı keserler ve sese kulak verirler. Daha sonra Kraliçenin umursamaz tavırlarıyla birlikte yeniden danslarına dönerler.)

ANLATICI: Savaş!!!

(Anlatıcın savaşı haber vermesiyle birlikte, savaş müziği başlar ve biri anlatıcı olmak üzere iki oyuncu savaş!!! savaş!!! diye kaçarak sahneden çıkarlar. Kral ve Kraliçede çok korkmuştur. Kral Kraliçenin kucağına atlar, kraliçe onu iter ve onlar da sahnenin iki yanından koşarak kaçarlar.)

ANLATICI: Derken o güzel ülkede büyük bir savaş çıkmış. Kral ordularını toplamış. Karşı ülkenin kralı da kendi ordusunu hazırlamış.

(Kral ve karşı ülkenin kralı < daha önce soytarılardan birini oynayan oyuncu > atlarıyla birlikte arkasında orduları olduğunu imleyerek sahneye çıkarlar.)

ANLATICI: Ordusunu hazırlayan Kral düşmanın üzerine yürümüş. Kral düşmana saldırmış.

(Düşman Kralın önüne gelen Kral, düşmanın kuvvetlice hapsirmasının ardından, korkarak geriye kaçar.)

ANLATICI: Kral düşmanın çok büyük olduğunu gördükten sonra geri çekilmek zorunda kalmış. Ordusunu yenileyerek tekrar düşmanın üzerine yürümüş.

(Kral ordusuna işaret vererek yeniden düşman Kralın önüne gelir. Düşman Kral kuvvetlice esner ve Kral korkup yeniden kaçar.)

ANLATICI: Düşman o kadar çokmuş ki Kral yine geri çekilmek zorunda kalmış. Yeniden bütün ülkenin ayakta kalanlarını toparlamış, düşmanın üzerine yürümüş.

(Kral geriler, Anlatıcı, Krala tekrar işaret verir. Fakat Kral yine geriye kaçar. Anlatıcının son ısrarıyla, Kral ordusuna seslenir, aynı zamanda korkudan titremektedir.)

KRAL: Korkmayın, korkmayın ileri!!!

(Kralın tekrar, düşman Kralın önüne gelmesiyle, düşman Kral bir sopa çıkarır ve Kralın başına vurur. Kral atından düşer ve sendeleyerek, yere yığılır.)

ANLATICI: Ve Kral yenilmiş.

(Kral atını da alarak sahneden çıkar. Sahneye ağlayarak Kraliçe girer.)

KRALİÇE: Ühü, ühü, askerler, hizmetçiler...!!! Çabuk eşyalarımı toparlayın. Elbiselerimi, ayakkabılarımı, paltolarımı, ceketlerimi, kumaşlarımı, kürklerimi, incik-boncuklarımı. Aaa, kimse yok o zaman ben toplayayım. Elbiselerim, ayakkabılarım, kürklerim, paltolarım...Aaa, bir şey unuttum. Bir şey???

(Bu sırada tahtın kenarında ki bebeğin ağlama sesi duyulur. Kraliçe bir an duraksar, tahta yönelir.)

KRALİÇE: Aaa, tabi ki, mücevher kutum....

(Kraliçe bir kucak dolusu eşyasıyla birlikte sahneden çıkar ve iki asker < daha önce soytarıları oynamış olan oyuncular > ritim eşliğinde ellerindeki ikişer sopayı başlarına vurarak sahneye gelirler.)

BİRİNCİ ASKER: Kraliçe kaçtı.

İKİNCİ ASKER: Kral kaçtı.

BİRİNCİ ASKER: Bize de bu iki sopayı bıraktılar, sarayı savunmak için.

İKİNCİ ASKER: Peki bu sopalar ile nasıl savunacağız biz sarayı???

BİRİNCİ ASKER: Bir düşünelim bakalım, düşünelim, düşünelim??? Buldum!!!

(Birinci asker, sopalar ile bir savunma hareketi gösterir. İkinci asker beğenmez.)

İKİNCİ ASKER: Bir düşünelim bakalım, düşünelim, düşünelim??? Buldum!!!

(İkinci asker, sopalar ile başka bir savunma hareketi gösterir. Birinci asker beğenmez.)

BİRİNCİ ASKER: En iyisi biz bu sopalar ile kendi kafamıza vuralım.

İKİNCİ ASKER: Evet, en iyisi biz kendi kafamıza vuralım.

(Bu sırada Gruşa elindeki bez ile sahneye gelir. Tahtı ve sahne önündeki bayrakları yorgunca silmektedir. Birden çocukları görür.)

GRUŞA: Merhaba çocuklar, ben Gruşa. Sarayın hizmetçisiyim. Bütün gün akşamdan kalan pislikleri toplarlar, temizlik yapar, çamaşırları yıkarım...

(Gruşa çocuklara kendini tanıttikten sonra, şarkı söyleyerek temizlik yapmaya devam eder.)

GRUŞA: Ben her sabah kalkarım, temizlik yaparım
Şurda biraz toz var, şurda da biraz toz var
Öff öff
Ben her sabah kalkarım, ütülerini yaparım
Ortalığı süpürürüm, çamaşırını yıkarım...

(Gruşa' yı gören askerler, kafalarına vurmaya bırakarak ona yönelirler.)

BİRİNCİ ASKER: Gruşa ne yapıyorsun orda?

İKİNCİ ASKER: Gruşa ne yapıyorsun orda?

GRUŞA: Temizlik yapıyorum.

BİRİNCİ ASKER: Temizliğin sırası mı Gruşa!

İKİNCİ ASKER: Temizliğin sırası mı Gruşa!

BİRİNCİ ASKER: Sen beni mi taklit ediyorsun?

İKİNCİ ASKER: Sen benim mi taklit ediyorsun?

BİRİNCİ ASKER: Kızıyorum ama bak.

İKİNCİ ASKER: Kızıyorum ama bak.

(Askerler kızgınlıkla birbirlerinin kafasına vururlar)

BİRİNCİ ASKER: Hıııııı!!!

İKİNCİ ASKER: Hıııııı!!!

BİRİNCİ ASKER: Biz neden kavga ediyoruz ki???

İKİNCİ ASKER: Haa, hatırladım Gruşa'ya söyleyecektik!!!

HER İKİ ASKER: Gruşa kaç savaş çıktı!!!

(Askerler kaçarlar ve Gruşa sahnede yalnız kalır.)

GRUŞA: Savaş mı çıktı??? Çok korktum, ne yapsam acaba? En iyisi ben elbiselerimi toparlayayım. Ama benim hiç elbisem yok ki. Bari ben de ayakkabılarımı toparlayayım. Ama benim hiç ayakkabım da yok. Benim hiçbir şeyim yok. En iyisi ben de canımı kurtarayım.

(Gruşa tam kaçarken tahtın yanında kundaklı duran bebeğin ağlaması duyulur. Gruşa duraksar ve sesi dinler. Tam gitmeye yeltenirken, çocuk sesi daha güçlü daha acıklı duyulur. Gruşa sesin geldiği yöne doğru yürür ve bebeği görür.)

GRUŞA: Ama bu bebek, Kral ve Kraliçenin bebeği değil mi???

ANLATICI: Gruşa, bebeği yerden alıp almamakta karar veremedi. Alsa askerler peşine düşecek, zaten kendi canını kurtaracağı belli değil. Ama almasa bebek ağlayarak ölecek. Gruşa, bir an düşündü ama çocuk o kadar içli ağlıyordu ki, Gruşa eğildi hızla çocuğu kucakladı ve düştü yollara.

TÜM OYUNCULAR: Kaçtı Gruşa, koştu Gruşa
Kaçtı Gruşa, koştu Gruşa
Askerlerden, askerlerden

(Anlatıcının repliğinin bitmesiyle Gruşa hariç diğer oyuncuların söylediği şarkı ile birlikte arka fon ve dekor değişir. Arkadaki Kraliyet fonu kalkar, arka fon beyaz olur ve saray – taht görüntüsünün önüne geçer, ön iki yanda ki bayraklar çıkarılır.)

GRUŞA: Bebek, seninle çok uzaklara gitmemiz gerek. Anne ve babamın memleketine. Orada hem savaş yoktur, hem de bize çok iyi bakarlar.

TÜM OYUNCULAR: Kaçtı Gruşa, koştu Gruşa
Kaçtı Gruşa, koştu Gruşa

Askerlerden, askerlerden

(Şarkı aralarında Gruşa, kucağında bebek ile fonun arkasından dolaşarak kaçmayı oynamaktadır.)

GRUŞA: Oralara gitmek için derin bir nehri ve koskoca karlı bir dağı aşmamız gerek.

(İki oyuncu büyük bir mavi fon bezi ile nehir oluşturmak üzere sahneye gelirler.)

TÜM OYUNCULAR: Kaçtı Gruşa, koştu Gruşa
Kaçtı Gruşa, koştu Gruşa
Askerlerden, askerlerden

(Gruşa, iki oyuncu tarafından sallanan mavi fon bezi ile oluşturulan nehre gelir. Anlatıcı fonun arkasında ki bir yükselti yardımıyla fonun arkasından fonda daha yüksek bir seviyeden konuşur.)

ANLATICI: Ve Gruşa nehrin önüne geldi. Nehir azgın dalgaları ile onu bekliyordu. Gruşa nehre girdi, o küçük canı, canından değerli bildi, bırakmadı bebeği. Hırçın dalgalar ile boğuştu. Savaşsız günler için savaştı Gruşa.

(Gruşa salınan fon bezinin içinden geçmiştir.)

GRUŞA: Durup kurulanalım bebek, iyice ıslanmışız. Ağlama bakalım sana bir ninni söyleyeyim de uyu.

(Anlatıcı, Gruşa ile birlikte bir ezgi söylemeye başlar. Gruşa'nın yeni repliği ile birlikte ezgi fona düşer.)

GRUŞA: Yazık, bu bebeğin bir beşiği bile yok. Haydi bakalım burada kalamayız, düşelim yine yollara.

(Gruşa yürürken, daha önce nehri oluşturmuş olan kumaş, oyuncular tarafından yükseltilerek, dağ oluşturulur. Gruşa dağın arkasından bir tur atar, bu sırada ninni ezgisi Anlatıcı tarafından fonda söylenmektedir.)

GRUŞA: Gittikçe hava soğuyor. Tipide başlıyor. Çok soğuk. Donacağız burada. İmdat, kurtarın bizi. Belki biri sesimizi duyar. İmdat, imdaaaat!!!

ANLATICI: Gruşa tam derin ve sonsuz bir uykuya dalacakken, uzakta sisin arasında kırmızı sönük bir ışık gördü.

GRUŞA: Bak bebek bir ışık. İmdat ne olur kurtarın bizi!!!

(Bu sırada dağın arkasından elinde bastonu ve beyaz uzun saklarlı ile Azdak çıkar.)

AZDAK: Hey! Kim var orada?

GRUŞA: Biz varız.

AZDAK: Heyy! Neredesin ses ver!!

(Azdak Gruşa'yı bulur.)

AZDAK: Sende kimsin? Kalk kalk donacaksın. Ne arıyorsun bu soğukta bu dağlarda. Hadi kalk evim hemen şurda, sana bir çorba yapayım da için ısınsın.

(Azdak, Grusa'yı eve doğru götürür. Bu sırada arka fona perde takılmış ve Azdak'ın evi haline gelmiştir. Fonun önünde bir masa ve birde sandalye vardır. Azdak ve Gruşa eve gelirler. Gruşa kucığında bebek ile sandalyeye oturur.)

AZDAK: Al bakalım su çorbayı sıcak sıcak içte için ısınsın, sana can versin. Bu bebek senin mi?

(Gruşa duraksar ve tereddütlü bir ses ile yanıtlar.)

GRUŞA: Benim.

AZDAK: Adı ne?

GRUŞA: Daha adını koymadım.

AZDAK: Şehirden mi geliyorsunuz? Şehirde savaş varmış. Niye ağlıyor bu bebek?

GRUŞA: Hasta, soğuktan üşüttü.

AZDAK: O zaman şu ocağa biraz daha odun atayım, al şu yeleşimide ört bebeğinin üstüne.

ANLATICI: Gruşa çok yorgundu ama bebek de çok hastaydı. Bu yüzden tam üç gün, üç gece uyumadı Gruşa.

(Gruşa, Anlatıcı ile birlikte bebeğe ninni söylemeye başlar.)

GRUŞA VE ANLATICI: Dağlar, dağlar mor dağlar
Bana yol verin, dağlar yol verin
Dumanlı, karlı dağlar
Bana yol verin, dağlar yol verin

(Şarkı aralarında Azdak sahneye gelir ve şarkı fona düşer.)

AZDAK: Kızım daha iyileşmedi mi?

GRUŞA: Ateşi çok var. Hiç uyumuyor.

(Azdak sahneden çıkar, şarkı yükselir ve Azdak tekrar gelir.)

AZDAK: Daha düşmedi mi ateşi?

GRUŞA: Düşmedi. Hiçbir şeyde yemiyor.

(Azdak tekrar gelir ve soran bakışlar ile Gruşa'ya yönelir. Gruşa çok mutludur.)

GRUŞA: Ateşi düştü! İyileşti!!!

AZDAK: Ne güzel, çocuğunu çok seviyorsun, tam üç gün boyunca uyunmadın.

GRUŞA: Evet, onu çok seviyorum.

AZDAK: Ben hemen koşup bir çorba pişireyim. Bebek üç günden beri yemek yemedi açtır.

GRUŞA: Bak bebek şu karşığı dağların karı eridiğinde bahar geldiğinde tekrar yollara düşeceğiz.

ANLATICI: Gruşa bütün bir kış boyunca pencerenin önünde oturdu. Koynunda bebeği öylece dışarı baktı. Karları seyretti. Sakin günlerin ardından bahar geldi.

(Anlatıcının repliğinin ardından arka fon değişir, çiçekler, kuşlar, kelebekler ile süslenmiş bahar fonu olur ve sahnenin ön, iki yanına ağaçlar konulur. Gruşa, Azdak'ın evindeki masa ve sandalye dekoru ile birlikte değişen fonun arkasında kalır. Azdak sahneye girer.)

AZDAK: Kalk Gruşa kalk, bahar geldi. Bak etraf yeşillendi, çiçekler açtı. Kalk Gruşa kalk, bahar geldi.

(Azdak sahneden çıkar, Gruşa kucığında bebekle sahneye girer.)

GRUŞA: Bak bebek, bahar gelmiş, çiçekler ne kadar da güzel kokuyor. Ağaçlar yemyeşil, güneş ne kadar da güzel parlıyor değil mi? Kuşlar, çiçekler her şey çok güzel. Bak bütün yollar da açılmış. Yollar açılmış mı??? Askerler! Azdak

(Azdak'ın sahne arkasından sesi duyulur.)

AZDAK: Efendim.

GRUŞA:(Kendi kendine) Azdak'a gideceğimizi nasıl söyleyeceğiz???

GRUŞA:(Azdak'a) Azdak, biz gidiyoruz.

(Azdak'ın sahne arkasından sesi duyulur.)

AZDAK: Gidin, gidin ama fazla uzaklaşmayın.

GRUŞA: Öyle değil Azdak, biz uzaklara gidiyoruz. Bir daha hiç dönmek üzere gidiyoruz.

TÜM OYUNCULAR: Kaçtı Gruşa, koştu Gruşa
Kaçtı Gruşa, koştu Gruşa
Askerlerden, askerlerden

(Şarkı ile birlikte, sahneye çiçekler ve yapraklar ile ağaç kılığına girmiş bir oyuncu girer. Gruşa, bir meyve koparmak için ağaca yönelir.)

GRUŞA: Karnımız acıktı değil mi bebek? Şu karşıki ağaçtan bir erik koparalım mı?

AĞAÇ: Hey, ne yapıyorsunuz burada?

GRUŞA: Karnımız açtı da.

AĞAÇ: Karniniz mi aç?

GRUŞA: Evet, benim ve bebeğin.

AĞAÇ: Kimin bu bebek?

GRUŞA:(Kararlı bir halde) Benim.

AĞAÇ: Bir bakayım şu bebeğe.

(Gruşa bebeği Ağaca gösterir.)

AĞAÇ: Ayy, ne şirin, ne tatlı bir bebekmiş bu böyle. Hadi alın meyvelerimi.

GRUŞA: Çocuklara da vereyim mi?

AĞAÇ: Tabi, tabi çocuklara da ver.

(Gruşa çocuklara ağaçtan kopardığı olmayan meyveleri verir. Bu sırada askerlerin sesi duyulur. Gruşa telaşlanır ve kaçacak yer aramaya başlar. Ağaç, Gruşa'ya seslenir.)

AĞAÇ: Hey, sen çocukların arasına saklan, ben o askerlere bir oyun oynayacağım.

GRUŞA: Ama çocuklar, sizin aranızda saklandığımı askerlere söylemeyeceksiniz değil mi?

(Gruşa, çocukların arasına saklanır ve askerler çubuklar ile kafalarına vurarak gelir.)

BİRİNCİ ASKER: Bizim Kralımız öldü.

İKİNCİ ASKER: Öldü bizim Kralımız.

BİRİNCİ ASKER: Gruşa'nın çaldığı bebek vardı ya,

İKİNCİ ASKER: Vardı ya Gruşa'nın çaldığı bebek

BİRİNCİ ASKER: O, bizim yeni kralımız.

İKİNCİ ASKER: Yeni kralımız o bizim.

BİRİNCİ ASKER: Gruşa'yı gördünüz mü?

İKİNCİ ASKER: Gördünüz mü Grusa'yı?

BİRİNCİ ASKER: Sen gene beni mi taklit ediyorsun?

İKİNCİ ASKER: Taklit mi ediyorsun gene sen beni?

(Askerler çocuklara yönelir.)

BİRİNCİ ASKER: Çocuklar, taklit mi ediyor beni?

İKİNCİ ASKER: Beni mi taklit ediyor çocuklar?

BİRİNCİ ASKER: Kızıyorum bak.

İKİNCİ ASKER: Bak kızıyorum.

(Askerler, birbirlerinin kafalarına çubuklar ile vururlar.)

BİRİNCİ ASKER: Hıııı!!!

İKİNCİ ASKER: Hıııı!!!

BİRİNCİ ASKER: Biz ne yapıyorduk burada?

İKİNCİ ASKER: Gruşa'yı arıyorduk

(Askerler, çocukların arasında Gruşa'yı aramaya başlar. Bu sırada Ağaç, askerlere seslenir ve Gruşa'nın arkasında saklandığını işaret eder.)

BİRİNCİ ASKER: Bence ağacın arkasında.

İKİNCİ ASKER: Bence de.

BİRİNCİ ASKER: En iyisi ben gidip bakayım.

(Askerin ağacın dalını ittirmesiyle birlikte, ağaç diğer dalı ile askerin sırtına vurur ve asker yere düşer ve öfkeyle kalkar.)

BİRİNCİ ASKER: Kim vurdu bana?

İKİNCİ ASKER: Ben vurmadım. Bir şeyi beceremiyorsun, çekil bir de ben bakayım.

(Askerin ağacın dalını ittirmesiyle birlikte, ağaç yine diğer dalı ile askerin sırtına vurur ve bu asker de yere düşer, öfkeyle kalkar.)

İKİNCİ ASKER: Kim vurdu bana?

BİRİNCİ ASKER: Ağaç vurdu sana.

İKİNCİ ASKER: Ağaç mı vurdu? O zaman ona şöyle bir numara yapalım. Bak şimdi, ikimiz birden aynı anda ağacın iki dalından ittireceğiz ve ağaç tam bize vuracak iken eğileceğiz ve böylece ağaç bize dokunamamış olacak. Hadi...

(Askerler ağacı iki dalından ittirirler ve eğilirler, fakat bu kez ağaç tam ters yönden onlara vurur ve yere düşerler. Bu sırada, çocukların arasından olup biteni seyreden Gruşa kendini tutamaz ve güler. Askerler Gruşa'nın sesini duyarlar ve ona doğru yönelirler.)

BİRİNCİ ASKER: İşte yakaladık seni Gruşa. Hiç utanmıyor musun, kraliçenin bebeğini çalmaya?

İKİNCİ ASKER: Ben hemen gidip, kraliçeye haber vereyim.

BİRİNCİ ASKER: Hadi Gruşa, mahkemeye gidiyoruz.

(İkinci asker ve Ağaç sahneden çıkar. Birinci asker, Gruşa ve bebek sahne arkasına doğru yürürlerken, dekor ve fon mahkeme olacak şekilde değiştirilir. Önde, iki yanda ki ağaçlar kaldırılır, çiçekli fonun yerini, ilk sahnede üzerinde Kraliyet arması olan fon alır. Anlatıcı sahneye girer.)

ANLATICI: Bebeğin kraliçeye mi yoksa Gruşa'ya mı ait olduğunu kimsecikler bilemiyordu. Bebek için bir mahkeme kuruldu, adil bir yargılama yapılması için Gruşa'yı yaşlı bilge Azdak'ın yanına götürdüler.

(Kraliçe, bebek ve Gruşa sahnededir ve yaşlı bilge Azdak'ın da gelmesi ile yargılama başlar.)

AZDAK: Grusa!!!

GRUŞA: Azdak!!!

AZDAK: Hani bebek senindi?

GRUŞA: Onu ben kurtardım, ben baktım, bıraksaydım ölecekti.

KRALİÇE: Hayır, hayır benim o bebek, kralım o benim, kralım benim o...

AZDAK: Tamam tamam. Durun bakalım. Şimdi bu sorunu atalarımızdan kalma bir yöntemi uygulayarak çözeceğiz. Şimdi ortaya tebeşir ile bir daire çizelim. Gruşa, bebeği bana ver.

(Gruşa istemeyerek bebeği Azdak'a verir.)

AZDAK: Bebeği çizdiğim bu dairenin ortasına koyuyorum. Bebeğin bir kolundan kraliçe, diğer kolundan da Gruşa çekecek ve bebeği kim çekip alırsa dairenin dışına bebek onun olacak. Tutun bakalım kollarından. Çekin...

(Kraliçe hızla bebeği çekip alır, Gruşa bebeğe dokunmamıştır.)

ANLATICI: Ama Grusa bebeğin kolundan çekmedi! Anlamadı mı acaba???

(Azdak bebği kraliçeden alır ve tekrar dairenin ortasına koyar.)

AZDAK: Belki de anlamamıştır. Yeniden anlatıyorum.Bak Gruşa, bebeğin bir kolundan sen çekeceksin bir kolundan da kraliçe, bebek hangi tarafta kalırsa, bebeğin gerçek annesi o olacak. Şimdi tekrar çekin.

(Yine Kraliçe hızla bebeği çekip alır, Gruşa bebeği çekmemiştir.)

ANLATICI: Ama, Gruşa yine bebeğin kolundan çekmedi!!!

AZDAK: Gruşa, neden bebeğin kolundan çekmedin?

GRUŞA: Ama çekseydim bebeğin canı yanabilirdi.

(Azdak, onaylar bir şekilde başını sallar ve bebeği kraliçenin elinden alıp, kararı açıklar.)

AZDAK: Tamam. Kraliçe bebeği verin. Şimdi kararı açıklıyorum. Bebeği, ona emek harcayan, sevgi veren annesine, yani Grusa'ya veriyorum.

(Kraliçe, kendinden emin bebeği almak için yönelmiştir fakat sonucu duyduğunda öfkeden deliye döner.)

ANLATICI: Ve mutlu son gerçekleşti, bebek Gruşa'ya verildi.

(Oyuncular, sahneden çıkarlar ve şarkı söyleyerek tekrar sahneye geri dönerler.)

TÜM OYUNCULAR: Evvel zaman içinde, kalbur saman içinde
Çok uzak bir ülkede, anlatırlarmış bu öyküyü
Annedir öykümüzün adı
Bizde size oynadık
Beğendiyseniz eğer, hani bize alkışlar?